

Hof van beroep
te Gent

14 Kamer

Terechzitting
van
14 november 2006

2005/AR/2825 - In de zaak van:

wonende te

appellant,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

tegen :

DE GEWESTELIJKE STEDEBOUWKUNDIG INSPECTEUR BIJ
HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEESCHAP VAN DE
AFDELING RUIMTELIJKE ORDENING VAN DE PROVINCIE

„ met zetel te
: woonstkeuze doende bij haar raadsman hierna
vermeld,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. , advocaat te

velt het hof het volgend arrest:

1. Het Hof nam kennis van de op 27 september 2005 door de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge verleende beschikking, waartegen appellant, met zijn op 23 november 2005 ter griffie neergelegd verzoekschrift, tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep heeft ingesteld.

Partijen werden ter openbare terechtzitting van 10 oktober 2006 gehoord in hun middelen en conclusies.

De neergelegde conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd in acht genomen.

2. Volgende – in essentie en kort samengevatte - feiten, gegevens en voorgaanden houden verband met de tussen partijen bestaande betwisting.
 - 2.1. Op 19 augustus 1983 wordt een bouwaanvraag ingediend voor het oprichten van vijf tennisterreinen, een caf  teria en kleedkamers op de litigieuze percelen, gelegen te _____ en destijds ten kadaster bekend in deze gemeente onder _____
Appellant is minstens sinds 1995 eigenaar van deze gronden.

Op 29 september 1983 verleent de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies betreffende deze aanvraag 'mits een aangepast groenscherm wordt aangeplant tijdens het eerstvolgend plantseizoen na beëindiging der werken'.

Op 5 oktober 1983 wordt de gevraagde stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van _____.

Voor de goede orde en voor een goed begrip zij thans reeds gesteld dat het tussen partijen gerezen geschil betrekking heeft op het voorzegde groenscherm. Eén van de grootste discussiepunten tussen partijen bestaat erin dat geïntimeerde aanvoert dat op het plan, hetwelk werd gevoegd bij de op 19 augustus 1983 ingediende bouwaanvraag, een drie meter breed groenscherm wordt voorzien achteraan de tennispleinen aan de perceelgrens. Appellant betwist de breedte van het voorziene groenscherm. De desbetreffende argumenten van partijen worden hierna omstandiger uiteengezet en ontmoet.

2.2. In november 1995 voert appellant, die alsdan eigenaar en uitbater was geworden van de kwestieuze tennisclub, zonder voorafgaande vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen verscheidene wederrechtelijke werken uit op deze terreinen. Ondermeer het betreffende groenscherm wordt weggenomen.

2.3. Appellant werd uit hoofde van deze misdrijven vervolgd.

Hij werd ervan verdacht bij inbreuk op artikel 64 van de wet van 29 maart 1962 en bij inbreuk op de artikelen 42, §1, en 66 van het Decreet van 4 maart 1997, de bepalingen van titel II van de voornoemde wet te hebben overtreden door in november 1995 op de hiervoor beschreven litigieuze onroerende goederen:

"A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsten van een of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, in casu:

1. het aanleggen van een verharde toegangsweg;
2. het wegnemen van een groenscherm dat vervangen werd door een houten scherm;
3. het plaatsen van een zadeldak op het sanitair blok;

B. door de sub A omschreven werken instandgehouden te hebben van november 1995 tot 1 maart 1998".

2.4. Met het vonnis van de zestiende kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge werd appellant, vermits de werken werden uitgevoerd door de vorige eigenaar, vrijgesproken voor de tenlastelegging sub A3, werden de tenlasteleggingen sub A1, A2 en B in hoofde van appellant bewezen verklaard en werd hij uit dien hoofde veroordeeld tot een geldboete.

Recht doende nopens de herstellvordering werd appellant veroordeeld tot het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke toestand en met name:

"- voor wat het perceel betreft kadastraal gekend te , het verwijderen van de aangebrachte verharding en van de aangelegde berm. Het herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand;

- voor wat het perceel betreft kadastraal gekend te
 en t, het heraanplanten en onderhouden van het groenscherm volgens de vergunning van 05.10.1983, met dien verstande dat het groenscherm zal bestaan uit een gemengde heg van streekeigen planten (beuk, haagbeuk, veldesdoorn, wilde liguster, sporkehout, sleedoorn enz.); het wegnemen van het houten zichtscherm; het verwijderen van de dakconstructie op het sanitair blok (in overeenstemming te brengen met de vergunde plannen van 05.10.1983 en het ministerieel besluit van 29.10.1966)

dit alles binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal treden".

Appellant werd veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 495,79 euro (20.000 oude Belgische frank) per dag vertraging in de uitvoering van de werken.

2.5. Tegen dit vonnis werd hoger beroep aangetekend.

Met het arrest van 7 juni 2002 werd de kwalificatie van de ten laste gelegde feiten verbeterd. Deze verbeteringen zijn niet relevant bij huidige beoordeling en worden niet uiteengezet.

Appellant werd vrijgesproken van de tenlastelegging A, onderdeel 3. De overige feiten werden bewezen verklaard en de hem door de eerste rechter opgelegd geldboete werd verhoogd in de aldaar bepaalde mate.

Recht doende nopens de herstellvorderingen, werd aan appellant bevolen over te gaan tot herstel van de plaats te Jabbeke nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van 4 maanden vanaf de dag waarop het arrest in kracht van gewijsde zal treden. Er werd voor recht gezegd dat dit herstel concreet inhoudt:

- het verwijderen van de met steenslag verharde toegangsweg,
- het verwijderen van het houten scherm,
- het planten van een groenscherm bestaande uit een gemengde heg van streekeigen planten, zoals beuk, haagbeuk, veldesdoorn, wilde liguster, sporkehout en sleedoorn en dergelijke,
- de verwijdering van de zadeldakconstructie op het sanitair blok met herstel van de op 5 oktober 1983 vergunde toestand.

De vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand met betrekking tot de berm en het aanbrengen van bepleistering werd afgewezen als ongegrond.

Er werd voor recht gezegd dat op vordering van geïntimeerde door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

- 2.6. De tegen dit arrest ingestelde voorziening in cassatie werd met het arrest van 4 februari 2003 van het hof van cassatie verworpen.

- 2.7. Geïntimeerde ging ook over tot betekening van het voornoemde vonnis en van de voorzegde arresten bij exploit van 28 juli 2003.

Vermits de bevolen herstelmaatregelen, naar het oordeel van geïntimeerde, niet werden uitgevoerd, ging hij op 21 oktober 2003 – krachtens de voorzegde titels - over tot betekening van het exploit van bevel tot betaling van de sinds 28 juli 2003 verbeurde dwangsommen voor een bedrag van 7.800 euro, vermeerderd met de verder te verbeuren dwangsommen en de aldaar begrote kosten.

Bij exploit van 5 februari 2004 werd – krachtens de voorzegde titels – herhaald bevel gegeven tot betaling van de sinds 29 november 2003 verbeurde dwangsommen voor een totaal bedrag van 5.600 euro, vermeerderd met de verder te verbeuren dwangsommen en de aldaar begrote kosten. Bij gebrek aan betaling werd met hetzelfde exploit uitvoerend beslag op roerend goed gelegd lastens appellant.

Herhaald bevel tot betaling van de sinds 29 november 2003 verbeurde dwangsommen werd – krachtens de voorzegde titels – betekend op 13 juli 2004 (voor een bedrag in hoofdsom van 22.200 euro aan verbeurde dwangsommen, vermeerderd met de nog te verbeuren dwangsommen en de kosten) en op 21 december 2004 (voor een bedrag in hoofdsom van 38.800 euro aan verbeurde dwangsommen, vermeerderd met de nog te verbeuren dwangsommen en de kosten).

- 2.8. Door bepaalde bureaus van de tennisterreinen werd derdenverzet aangetekend tegen het arrest van 7 juni 2002. Deze bureaus voeren op derdenverzet aan dat de litigieuze houten afschutting door henzelf op hun eigendom werd aangebracht en dat betreffend het houten scherm bovendien op 19 april 2004 en op 28 juni 2004 een regularisatievergunning werd verleend.

Met het arrest van 24 juni 2005 werd het derdenverzet in de aldaar bepaalde mate ontvankelijk en gegrond verklaard.

Ten aanzien van alle partijen werden de – op strafrechtelijk en op civielrechtelijk gewezen -beslissingen van het arrest van 7 juni 2002, die bepaalden dat het herstel van de plaats in de vorige toestand concreet het verwijderen van het houten scherm inhoudt, vernietigd. De beslissing werd gemeen verklaard aan de in tussenkomst gedaagde geïntimeerde.

- 3.1. Met zijn dagvaarding, houdende verzet, van 3 februari 2005 zette appellant uiteen dat geïntimeerde, ondanks zijn verzoek om na 19 december 2003 ter plaatse te komen om de uitvoering van de herstelmaatregelen – met uitzondering van de houten schuttingen – vast te stellen, pas op 15 september 2004 laat weten dat de uitvoering van de tweede opgelegde herstelmaatregel (aanplanten van een groenscherm) niet conform het veroordelend arrest werd uitgevoerd, omdat hij van oordeel is dat het groenscherm een breedte van 3 meter dient te hebben.

Hij voerde aan dat hij – met uitzondering van de houten schuttingen – alle herstelmaatregelen heeft uitgevoerd per 19 december 2003, aangezien uit niets – en zeker niet uit het veroordelend arrest – blijkt dat het groenscherm drie meter breed dient te zijn en aangezien hij de maatregel betreffende de schuttingen niet kon uitvoeren, vermits inmiddels een vergunning werd afgeleverd.

Met hetzelfde exploit vorderde appellant:

- te zeggen voor recht dat alle herstelmaatregelen, zoals bevolen in het arrest van de tiende kamer van het hof van beroep te Gent van 7 juni 2002 met uitzondering van de houten schuttingen door hem zijn uitgevoerd en dat de dwangsom sinds 19 december 2003 niet meer verbeurt;
- opheffing te bevelen van het uitvoerend beslag op roerende goederen van 5 februari 2004 en te zeggen voor recht dat bij gebreke aan vrijwillige handlichting van dit beslag binnen de acht dagen na de betekening van de te wijzen beschikking, de beschikking zelf van rechtswege als handlichting zal gelden;
- dat geïntimeerde wordt veroordeeld tot de aldaar begrote kosten van het geding.

3.2. Geïntimeerde heeft voor de eerste rechter besloten tot de onbevoegdheid van de beslagrechter en tot de onontvankelijkheid van de vordering. Hij besloot tot de ongegrondheid van de vordering, aanvoerende dat appellant niet is overgegaan tot het wegnemen van de houten schuttingen en dat hij het groenscherm niet conform het veroordelend arrest, dit wil zeggen met een breedte van drie meter, heeft aangelegd.

3.3. Met de tussenbeschikking van 14 juni 2005 werden de debatten ambtshalve heropend en werd plaatsopneming bevolen op 26 augustus 2005

In het proces-verbaal van plaatsopneming werd geacteerd dat:

- het groenscherm bestaat uit Leylandii en dat het een breedte heeft van ongeveer één meter;
- de afstand tussen de grenslijn van de aangelanden en de omheining van de tennisvelden ongeveer een drietal meter is;
- appellant verklaart dat de pleinen destijds konden bereikt worden via de , dat deze toegangsweg werd gedoogd, dat zij nadien werd opgegeven, dat zij momenteel loopt over een aangekocht perceel, gelegen naast de eigendom , en dat ze dus vertrekt uit de ;
- de vermelde vroeger geplaatste houten schuttingen door de aangelanden werden verwijderd en vervangen door een groenscherm;
- stelt dat volgens hem de breedte van het groenscherm drie meter zou moeten bedragen volgens het plan, wat door appellant wordt betwist.

In de bestreden beschikking overwoog de eerste rechter dat het, rekening houdende met hetgeen ter plaatse aan de hand van de plannen is vastgesteld, duidelijk overkomt dat er dus volgens de dwangsomrechter vroeger een 'groenscherm' is geweest hetwelk was 'verwijderd' en opnieuw moest worden gecreëerd en dat dit niet is gebeurd.

Met de bestreden beschikking verklaarde de eerste rechter zich bevoegd om te oordelen over het al dan niet verbeuren van de dwangsom, werd de vordering afgewezen als ongegrond en werd appellant verwezen in de aldaar begrote kosten van het geding.

4.1. Met zijn op 23 november 2005 neergelegd verzoekschrift hoger beroep beoogt appellant het teniet doen van de bestreden beschikking en de toekenning van zijn vordering, zoals

geformuleerd in het dispositief van het gedinginleidend exploit. Hij vordert tevens de veroordeling van geïntimeerde in de aldaar aan zijn zijde begrote kosten van het geding.

- 4.2. Geïntimeerde besluit tot de ongegrondheid van het hoger beroep. Met zijn op 31 januari 2006 neergelegde conclusie stelt hij incidenteel beroep in. Op incidenteel beroep vordert hij dat een aanvullende rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend bovenop de gewone geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding.
- 4.3. De door de partijen aangevoerde argumenten worden hierna verder – en in zoverre ze dienend zijn bij de beoordeling – uiteengezet en ontmoet.
- 5.1. Met het op derdenverzet gewezen arrest van 24 juni 2005 werd het arrest van 7 juni 2002 op strafrechtelijk en op civielrechtelijk gebied teniet gedaan in zoverre de bevolen herstelmaatregel inhield dat de houten panelen dienden te worden verwijderd.

Appellant stelt in zijn verzoekschrift tot hoger beroep en in de door hem genomen besluiten dat de discussie tussen partijen beperkt is tot de vraag of het door hem aan te leggen groenscherp een breedte van drie meter behoorde te hebben.

In zijn op 31 januari 2005 voor het hof genomen besluiten beperkt ook geïntimeerde de discussie tot de vraag of de bevolen herstelmaatregel inhield dat het aan te leggen groenscherp een breedte van drie meter diende te hebben:

“De discussie die op heden nog bestaat tussen appellant en conluante, en die het voorwerp vormt van huidig geschil, betreft deze inzake de vraag of de herstelmaatregel houdende het planten van een groenscherp bestaande uit een gemengde heg van streekeigen planten, zoals bevolen door de correctionele rechtbank te Brugge, en bevestigd door het hof van beroep in het arrest van 7 juni 2002, correct werd uitgevoerd. Meer bepaald meent conluante, daarin gesteund door de eerste rechter, dat dit groenscherp, conform de oorspronkelijke toestand waarin het diende te worden hersteld, een breedte van drie meter moet hebben, hetgeen wordt betwist door appellante”.

Meteen zij vastgesteld dat de argumenten van geïntimeerde, die gebaseerd zijn op de voorgehouden vaststelling dat twee van de bevolen herstelmaatregelen niet werden uitgevoerd, niet langer dienend zijn.

- 5.2. Met zijn, bij toepassing van artikel 1498 van het Gerechtelijk Wetboek, gestelde vordering – en in ieder geval met zijn thans, bij toepassing van dezelfde bepaling, voor het hof gestelde vordering – betwist appellant dat de dwangsommen verbeurd zijn. Hij voert aan dat geïntimeerde niet over een uitvoerbare titel, die voldoet aan de vereisten van artikel 1494 van het Gerechtelijk Wetboek, beschikt. Het voorliggende geschil is aldus een executiegeschil in de zin van voorzegde wetsbepalingen. Er zij – voor zo veel als nodig – vastgesteld dat de beslagrechter bevoegd was om dienaangaande te oordelen.
- 5.3. De oorspronkelijke vordering van appellant werd ontvankelijk verklaard en de beroepen beschikking wordt op dit punt niet bestreden.
- 6.1. Geïntimeerde, die aanvoert dat de appellant de hoofdveroordeling niet is te nagekomen, moet het bewijs daarvan leveren en dient dus te bewijzen dat de dwangsommen verbeurd zijn. Vermits het om het bewijs van feiten gaat, kan hij het bewijs daarvan door alle middelen van recht leveren.
- 6.2. Er dient evenwel in eerste instantie te worden nagegaan wat de precieze inhoud is van de bevolen herstelmaatregel en – meer bepaald - of het aanleggen van een drie meter breed groenscherm het voorwerp uitmaakt van de ten uitvoer gelegde rechterlijke beslissing en van een uitvoerbare titel, overeenkomstig artikel 1494 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het arrest van het hof van beroep te Gent van 7 juni 2002, hetzij de titel krachtens dewelke geïntimeerde uitvoert, beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van vier maand vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde gaat. Het arrest zegt verder dat het herstel (ondermeer) concreet inhoudt: 'het planten van een groenscherm bestaande uit gemengde heg van streekeigen planten, zoals beuk, haagbeuk, veldesdoorn, wilde liguster, sporkehout en sleedoorn en dergelijke'.

Het zij herhaald dat niet wordt betwist dat appellant de bevolen herstelmaatregel met de in het arrest gestelde materialen uitvoerde. Aldus dient nog enkel te worden onderzocht of de bevolen herstelmaatregel inhield dat het groenscherm drie meter breed behoorde te zijn.

De beschikking van het arrest, die de herstelmaatregel concreet invult, bepaalt niet dat het groenscherm een breedte van drie meter moet hebben. Anderzijds beveelt het arrest het herstel in

de 'oorspronkelijke toestand'. Noch in het dispositief, noch in de consideransen, van dit arrest, hetwelk de overwegingen van de eerste rechter op geen enkel punt overneemt of tot de zijne maakt, wordt deze 'oorspronkelijke toestand' beschreven of bepaald. Er wordt al evenmin impliciet of expliciet aangegeven in welk document of in welke akte die oorspronkelijke toestand wel wordt bepaald.

Geïntimeerde kan bijgevolg de dwangsommen - op grond van de vaststelling dat het uitgevoerde groenscherm geen drie meter breed is - niet verbeuren krachtens het arrest van 7 juni 2002, vermits op grond van de termen van het arrest niet kan worden besloten dat de bevolen herstelmaatregel inhield dat het groenscherm een breedte van drie meter moest hebben. Het arrest voldoet op dit punt niet aan de vereisten van artikel 1494 van het Gerechtelijk Wetboek, wat des te meer geldt, waar ten deze - krachtens voorzegde titel - dwangsommen worden verbeurd.

Daarbij dient nog vastgesteld dat geïntimeerde, blijkens de inhoud van het arrest, de betwiste voorwaarde niet in zijn vordering heeft opgenomen. Appellant heeft zich op dit punt aldus niet kunnen verdedigen voor de dwangsomrechter;

- 6.3 Nog aangenomen dat uit de termen van het arrest zou dienen te worden opgemaakt dat met de 'oorspronkelijke toestand' een toestand, die niet in strijd is met de op 5 oktober 1993 verleende bouwvergunning, wordt bedoeld, dan nog dient te worden besloten dat de dwangsommen niet verbeurd zijn, krachtens de ten uitvoer gelegde titel.

De bouwvergunning van 5 oktober 1993 wordt inderdaad verleend, 'mits een aangepast groenscherm tijdens het eerstvolgend plantseizoen na beëindiging der werken aan te planten'. Evenwel wordt aldaar al evenmin bepaald dat dit scherm drie meter behoort te zijn.

Bij de kwestieuze bouwaanvraag was een bouwplan gevoegd. Op dit bouwplan staat inderdaad de term 'groenscherm' vermeld en op dit plan wordt inderdaad bepaald dat de afstand tussen de perceelsgrens en de tennisterreinen drie meter bedraagt. Aan dit plan worden door beide partijen zeer uiteenlopende interpretaties gegeven. Geïntimeerde houdt voor dat wordt bedoeld dat de zone van drie meter tussen de perceelsgrens en de terreinen integraal dient te worden ingevuld met een groenzone. Appellant houdt voor dat met de 'drie-meter-aanduiding' enkel de afstand tussen de perceelsgrens en de terreinen wordt bedoeld en dat

daarin een groenscherm, waarvan de afmetingen niet zijn bepaald, dient te worden aangebracht. Indien zou bedoeld geweest zijn dat gans die zone met een groenscherm zou ingevuld worden, dan zou deze sector, volgens appelland, gearceerd geweest zijn, wat niet is gebeurd. Op grond van de bouwvergunning en van het bij de bouw aanvraag gevoegd plan, kan dus niet met voldoende zekerheid worden besloten dat de bevolen herstelmaatregel inhield dat het groenscherm drie meter breed behoorde te zijn. Eén en ander blijft onverkort gelden, ook al wordt in een latere administratieve beslissing van 29 oktober 1996 gerefereerd naar het 'wegnemen van het drie meter brede groenscherm'. Deze beslissing verwijst enkel naar het bestaan van een feitelijke toestand en zij kan bovendien niets wijzigen aan de inhoud van de verleende bouwvergunning.

Ten overvloede wordt nog vastgesteld dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet inhoudt dat moet worden hersteld in een materiële of feitelijke toestand, die identiek is aan de toestand voor de bouw overtredding, doch dat enkel dient te worden hersteld in een toestand die niet langer wederrechtelijk is.

7. De vraag stelt zich wanneer appelland de opgelegde herstelmaatregelen heeft uitgevoerd. Uit het proces-verbaal van vaststellingen van 2 september 2004 (stuk 9 geïntimeerde) en uit het schrijven van geïntimeerde van 15 september 2004 (stuk 8 geïntimeerde) komt in ieder geval vast te staan dat door geïntimeerde zelf werd vastgesteld dat de herstelmaatregelen op 2 september 2004 waren uitgevoerd.

Appelland voert aan dat de dwangsommen niet meer kunnen verbeuren na 19 december 2003, stellende dat de werken op die dag waren uitgevoerd en dat hij geïntimeerde met de brieven van zijn raadsman van 15 december 2003 en van 24 december 2003 (zijn stukken 1 en 2), bij toepassing van artikel 152 van het Decreet Ruimtelijke Ordening, heeft uitgenodigd de nodige vaststellingen te komen doen. Uit het e-mailbericht van 5 januari 2004 van geïntimeerde (zijn stuk 9) blijkt dat hij de brief van 24 december 2003 heeft ontvangen.

Geïntimeerde heeft de gevorderde vaststellingen pas op 2 september 2004 uitgevoerd. Hij kan niet worden bijgetreden in zijn argumentatie dat hij daartoe niet eerder behoorde over te gaan, omdat ook het houten scherm diende te worden verwijderd en dat dit niet was gebeurd. De herstelmaatregel betreffende het houten scherm werd immers bij op derden verzet gewezen arrest van 24 juni 2004 teniet gedaan. Bovendien blijkt voor zoveel als nodig nog vastgesteld dat geïntimeerde perfect in kennis was van

de problematiek van het houten scherm.

Het eerste lid van gezegd artikel 152 bepaalt dat geïntimeerde na ontvangst van een verzoek tot vaststelling onmiddellijk ter plaatste komt en na controle een proces-verbaal van vaststelling opmaakt. Behoudens bewijs van het tegendeel, geldt – luidens het derde lid van deze bepaling – enkel het proces-verbaal van vaststelling als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel.

Appellant kan niet verwachten dat geïntimeerde prompt deze vaststelling komt doen. Dit geldt des te meer, waar hij zeer ruim zijn tijd heeft genomen om de werken uit te voeren. Anderzijds levert hij het tegenbewijs, als bepaald bij voorzegde bepaling, pas op 23 januari 2004 door het proces-verbaal van vaststellingen van dezelfde datum van gerechtsdeurwaarder. De inhoud van dit proces-verbaal wordt niet tegengesproken en maakt naar het oordeel van het hof een voldoende bewijs uit van de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel.

8. De oorspronkelijke vordering is dus deels gegrond. Er wordt voor recht gezegd dat de bevolen herstelmaatregelen op 23 januari 2004 waren uitgevoerd, dat de dwangsommen vanaf deze datum niet meer verbeuren en dat het uitvoerend beslag wordt opgeheven in de mate dat dit beslag wordt gelegd uit hoofde van na deze datum verbeurde dwangsommen.

Het hoger beroep is dus deels gegrond. Het incidenteel beroep wordt afgewezen en geïntimeerde wordt als grotendeels in het ongelijk gestelde partij, bij toepassing van artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek, verwezen in de hierna aan de zijde van appellant begrote kosten van het geding, terwijl de rechtsplegingsvergoedingen worden gecompenseerd.

**OM DEZE REDENEN;
HET HOF;**

Wijzende op tegenspraak;

Verklaart het hoofdberoep en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Wijst het incidenteel beroep af als ongegrond;

Verklaart het hoofdberoep gegrond in de mate, zoals hierna bepaald;

Bevestigt de bestreden beschikking in zoverre de eerste rechter zich bevoegd verklaarde en in zoverre hij de oorspronkelijke vordering ontvankelijk verklaarde;

Doet de bestreden beschikking voor al het overige teniet;

En dienaangaande opnieuw wijzende;

Verklaart de oorspronkelijke vordering van appellant gegrond in navolgende mate;

Zegt voor recht dat de herstelmaatregelen, waartoe appellant werd veroordeeld met het arrest van 7 juni 2002, werden uitgevoerd in datum van 23 januari 2004 en dat de dwangsommen, waartoe appellant met het arrest van 7 juni 2002 werd veroordeeld, niet meer verbeuren vanaf 23 januari 2004;

Doet het uitvoerend beslag op roerend goed, hetwelk bij proces-verbaal van 5 februari 2004 van gerechtsdeurwaarder Michel Vandemoortele te Brugge werd gelegd, teniet in zoverre het werd gelegd tot zekerheid van de betaling van dwangsommen, verbeurd na 23 januari 2004;

Veroordeelt geïntimeerde om, binnen de acht dagen na de betekening van onderhavig arrest, op zijn kosten opheffing te verlenen van het uitvoerend beslag, in zoverre het werd gelegd tot zekerheid van de na 23 januari 2004 verbeurde dwangsommen;

Zegt voor recht dat de betekening van onderhavig arrest aan geïntimeerde, bij gebreke aan vrijwillige opheffing binnen gezegde termijn, zal gelden als opheffing van het uitvoerend beslag voor de na 23 januari 2004 verbeurde dwangsommen;

Wijst de oorspronkelijke vordering af voor het meer of anders gevorderde;

Wijst het hoofdberoep af voor het meer of anders gevorderde;

Veroordeelt geïntimeerde tot de kosten van het geding in beide instanties, dewelke niet dienen te worden begroot in zijn hoofde, vermits zij hem ten laste blijven, en begroot deze als volgt aan de zijde van appellant:

- kosten dagvaarding en rolstelling:	202,24 euro
- rolrecht hoger beroep:	186,00 euro

- totaal:	388,24 euro

Compenseert de rechtsplegingsvergoedingen in beide instanties.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **VEERTIENDE KAMER**, zitting houdende in burgerlijke zaken, van **14 november 2006**.

Aanwezig:

, Raadsheer wn. Voorzitter
 , Raadsheer
 , Raadsheer
 , Griffier